

РЕШЕНИЕ

№ 873

гр. Варна , 12.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ в публично заседание на
шестнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина И. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника З. Христова
като разгледа докладваното от Златина И. Кавърджикова Въззивно
гражданско дело № 20213100500352 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по въззивната жалба на Я. И. П. ЕГН
***** със съдебен адрес ***, чрез адв. М.П., против решение № 260238/04.09.2020г. по
гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, с което на основание чл.127, ал.2 от СК
упражняването на родителските права по отношение на малолетните деца Г. Я. П. ЕГН
***** и Д. Я. П. ЕГН ***** е предоставено на тяхната майка С. Г. Г.; на
основание чл.127, ал.2 от СК **местоживеенето** на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П.
ЕГН ***** **е определено** при тяхната майка С. Г. Г., като към момента това е на адрес
в ***; на основание чл.127, ал.2 от СК **е определен режим на лични отношения** на бащата
Я. И. П. ЕГН ***** от гр. Варна ,с адрес по месторабота в *** „Триумф такси“ с
децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН *****, както следва:

-всяка първа и трета събота и неделя на месеца от 10:00 часа в събота до 17:00 часа в
неделя с преспиване, като бащата следва(да взема и връща децата от/при майката по
нейното местоживееене;

-за Коледните празници (24-26 декември) през всяка нечетна година от 10:00 часа на
първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Новогодишните празници (31 декември - 01 януари) през всяка четна година от
10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Великденските празници през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до
17:00 часа на последния ден;

-един месец през лятото, когато не съвпада с училищни лагери и екскурзии и

майката не е в платен годишен отпуск, както и извън определения режим за контакт по взаимно споразумение между родителите; на осн. чл. 127 от СК бащата Я. И. П. ЕГН ***** от гр. Варна ,с адрес по месторабота в *** „Триумф такси“ е осъден да заплаща в полза на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** **месечна издръжка** в размер на 400,00лв. за детето Г. Я. П. ЕГН ***** и **месечна издръжка** в размер на 200.00лв. за детето Д. Я. П. ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител С. Г. Г. ,считано от 01.12.2019г., с падеж 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва при просрочие за всяка закъсняла вноска, до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване; на основание чл. 127а, ал. 2 от СК е **дадено разрешение** заместващо съгласието на бащата Я. И. П. ЕГН за издаване на задграничен паспорт на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** , и за пътуване на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** , извън пределите на Република България до всички държави от Европейския съюз, в това число Дания, Румъния, Германия, Франция, Австрия, както и до Република Турция, Македония и Сърбия, през пролетната, лятната и зимни ваканции на децата или през период от време, в който същите не са ангажирани с учебни занятия, но за не повече от 30 дни наведнъж до посочените държави, придружавани от своята майка и/или трето пълнолетно лице (в случай, че майката даде съгласие за това), за срок от шест години от влизане в сила на решението, при спазване определения по съдебен ред режим на лични отношения на децата с техния баща и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК Я. И. П. ЕГН ***** със съдебен адрес *** е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Варненски районен съд, сумата от **864,00лв.**, представляваща държавна такса за издръжката за бъдеще време, определена на основание чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, както и сумата от 5,00 лв./пет лева/, за издаване на изпълнителен лист.

Считайки обжалваното решение за неправилно, несправедливо и незаконосъобразно, както и постановено при противоречие със задължителната съдебна практика, поставяйки под съмнение интереса на децата, се моли да бъде отменено и родителските права да бъдат предоставени на него, като бъде определено местоживеенето на децата при него в ***, а на майката бъде определен режим на лични отношения с децата, като бъде осъдена да им плаща и издръжка в минималния определен от закона размер. Моли да бъде отменено и решението в частта за даденото разрешение децата да напускат територията на РБългария, като постановено в разрез с интереса им, доколкото е разрешено пътуване до държави, в които политическата и военната обстановка е рискова и в условията на световна пандемия, като при разрешено пребиваване по 90 дни в годината в чужбина, ще бъдат нарушени техните и неговите права на лични отношения, а и липсва яснота за целта на пътуванията в чужбина и кои са тези трети лица, които ще придружават децата. Моли се и за присъждане на сторените разноски. Иска да му бъде дадена възможност да ангажира искания и доказателства. Иска да бъде допуснат до разпит при режим на водене един свидетел, с показанията на който установява родителския си капацитет, отношенията му с двете деца, както и факта на възпрепятстване на контактите му с децата от страна на майката.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от С. Г. Г. ЕГН ***** от ***, чрез адв. В.А., с който оспорва въззивната жалба, като неоснователна. Моли се първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Не е ограничавала контактите на бащата с децата, но не е съгласна те да прекарват време по равно при двамата, което е неудобно за всички и не е в интерес на децата. Тя е в състояние да се грижи за децата си, може да разчита на помощта на майка си, тя е по-пригодния родител да отглежда момичетата, а не без значение е и желанието на детето Г.-Д.. Моли се да ѝ бъде определено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗА, доколкото адвокатът е предоставил безплатна правна помощ на близко лице. Противопоставя се на направеното от П. доказателствено искане, т.к. пред въззивния съд могат да се събират доказателства, само които не са били допуснати от първоинстанционния съд поради процесуални нарушения. В случай, че бъде допуснат разпита на искания свидетел, то моли за допускане на свидетел за опровергаване твърденията на насрещната страна.

С. Г. Г. ЕГН ***** от ***, чрез адв. В.А., е подала частна жалба против определение № 262946/05.11.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, с което е допълнено решение № 260238/04.09.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, като са ѝ присъдени само 300.00лв. разноски общо, вместо дължимите 700.00лв., ако съдът беше приложил разпоредбата на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, действала към момента на определяне на размера-05.11.2020г., а не редакцията, действала към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие от 03.07.2020г., който е представен по първоинстанционното дело, т.е. изм. на Наредбата в редакцията на ДВ бр. 68/31.07.2020г. Моли се да бъде отменено обжалваното определени е за изменение на посоченото решение на ВРС, като на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на не по-малко от 700.00лв. и за осъждане на Я. И. П. да го заплати.

В писмен отговор Я. И. П. ЕГН ***** със съдебен адрес ***, чрез адв. М.П. оспорва частната жалба, като неоснователна. Смята, че разноски не ѝ се следват на насрещната страна в производството по спорна съдебна администрация, но след като съдът е приел друго, то правилно е съобразил редакцията на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, действала към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие-03.07.2020г. Моли се да бъде оставена без уважение частната жалба.

ДСП-Варна не взема становище по постъпилите въззивна и частна жалби.

В с.з. на 16.03.2021г. Я. И. П., чрез процесуалния си представител адв. М.П. е заявил, че не поддържа въззивната си жалба по отношение на даденото от съда разрешение, заместващо съгласието му да бъдат издадени паспорти на децата.

Относно така предявените искове с правно основание чл. 127, ал. 2 от СК и чл. 127а, ал. 2 от СК се излагат следните твърдения, респективно възражения от страните:

В исковата си молба, насочена срещу Я.И. П., ищцата С. Г. Г., чрез адв. В.А. излага, че с ответника живели на съпружески и им се родили децата Г.-Д., р. *** и Д., р. *** По време на съвместното съжителство имали периоди на бурна любов и безкрайни скандали, понеже ответникът постоянно отсъствал от дома, под претекст, че е на работа, а същевременно семейството страдало от безпаричие. През м.януари 2019г. заявил на голямото дете, че ще напусне дома. Минали три месеца и той не предприел нищо. На въпроса й кога ще го стори ,за да не дават напразни надежди на детето, че отношенията им ще се оправят, заявил, че няма пари. Тя го помолила да напусне, обидена, че гледа на дома като на безплатен хотел и място с винаги топла храна. На 01.04.2019г. последвала раздялата им. Децата останали при нея, като Д. е на 9 години, ученичка в трети клас, а Д.-на почти 4 години. Тя се грижи за тях, като може да разчита на помощта на майка си, ако някое от децата е болно и се наложи да отсъства от училище. След раздялата, бащата се среща с децата, но само за забавления, а цялата отговорност за изпълнение на училищните задължения и подготовката на домашните задания остава за нея. Участието му в този процес е далеч от дължимата грижа. Детето Д. посещава втора година школа по състезателна математика и Учебен център „Британика“, а детето Д.-детска градина. Таксите за тези занятия на двете деца месечно възлизат на сумата от 291.48лв. Прибавят ли се и ежемесечните разходи за храна, дрехи ,обувки, пособия, ел.енергия, а понякога и извънредните нужди от лечение, разходите са непосилни за нея. Бащата не участва в разходите със средства. Освен изложеното дотук, изтъква, че е молила бащата да даде съгласие за издаване на документи за децата и разрешение да пътуват до държавите-членки на ЕС, Турция, Македония и Сърбия, но той отказвал неоснователно.

Моли се да й бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на децата Г.-Д. и Д.; да бъде постановено децата да живеят при нея, на адрес в ***; да бъде осъден бащата да заплаща месечна издръжка за детето Г.-Д. в размер на 400.00лв. месечно, а в полза на детето Д.-200.00лв., считано от 01.12.2019г.; на бащата да бъде определен режим на лични отношения с децата, както следва:

-всяка първа и трета събота и неделя на месеца от 10:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя с преспиване, като бащата следва да взема и връща децата от/при майката по нейното местоживееене;

-за Коледните празници (24-26 декември) през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Новогодишните празници (31 декември - 01 януари) през всяка четна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Великденските празници през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-един месец през лятото, когато не съвпада с училищни лагери и екскурзии и майката не е в платен годишен отпуск, както и извън определения режим за контакт по взаимно споразумение между родителите; иска да бъде дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата да бъдат издадени паспорти на децата Г.-Д. и Д. и разрешение заместващо съгласието на бащата да пътуват до държавите членки на ЕС, Турция, Македони

и Сърбия, до три пъти за една календарна година, за не повече от 30 дни наведнъж, придружавани от майка си или трето пълнолетно лице, в случай, че тя даде съгласие за това, с право да преминава през държави в и/или извън ЕС, като разрешението бъде дадено за срок от 6 години, считано от влизане на решението в сила. Претендира присъждане на сторените разноски, с искане да бъде определено от съда адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът Я. И. П., чрез адв. М.П. е подал отговор, в който излага съображения за допустимост на иска по чл. 127, ал. 2 от СК и недопустимост на иска по чл. 127а от ГПК, доколкото не е отказвал никога да бъде издаден паспорт на което и да е от двете деца, не сочи причина за пътуването, до коя държава и за какъв период. Исковете са частично основателни. Отрича да е ползвал жилището за хотел, както и, че парите никога не са стигали. Те двамата съвместно са осигурявали средствата за издръжката за семейството. Отрича, че не участва в отглеждането на децата, а само в забавленията им. А дори и да е вярно, то следва да се има предвид ниската им възраст и необходимостта им от забавления и игри, а не само от сериозни занимания и отговорности. Непрекъснато е участвал в разходите за развитието на децата, но не е и предполагал, че ще трябва да доказва това, снабдявайки се с разписка за всеки предоставен лев „на ръка“. Друг въпрос е, че никога не са били съгласувани разходите с него, като баща, а майката взема решенията сама. Посещенията на Г.-Д. в Център „Британика“ и школата по състезателна математика предполагат по-висок стандарт, в сравнение с възможностите им на родители. Като не се съгласуват разходите на децата с него, смята, че претендираните размери на издръжката за Г.-Д. в размер на 400.00лв. и издръжката за Д. в размер на 200.00лв. са завишени. Освен изложеното намира, че С.Г. зачита повече мнението на своята майка, а не неговото, от значение за семейството и децата.

Противопоставя се на упражняването на родителските права на майката, която не може да се справя самостоятелно с грижите за децата. Иска да упражнява той родителските права, като местоживеенето им бъде определено при него. Смята, че трябва да продължи свободния, досегашен режим на лични отношения с децата, като от края на учебните занятия, а в неучебно време от 17.00ч. всеки петък на всяка нечетна седмица от календарната година до началото на учебните занятия, а в неучебно време от 10.00ч. всеки понеделник на всяка четна седмица от календарната година децата да бъдат при него, а от края на учебните занятия, а в неучебно време от 17.00ч. всеки петък на всяка четна седмица от календарната година до началото на учебните занятия, а в неучебно време от 10.00ч. всеки понеделник на всяка нечетна седмица от календарната година-при майка си. Не се противопоставя на посочения в исковата молба режим по празниците. По отношение на ваканциите, които са по-дълги от една седмица-всяка четна ваканция през годината-при него и обратно, при майка си за всяка нечетна ваканция, от 10.00ч. на първия ден до 17.00ч. на последния. През лятото иска един месец децата да бъдат при него, когато майката не ползва платен годишен отпуск всяка нечетна година и обратно-с майка си когато той не е в платен годишен отпуск всяка четна година. Моли майката да бъде осъдена да плаща

издръжка за всяко едно от децата в размер на 155.00лв., с падеж първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва. В случай, че родителските права бъдат предоставени на майката, сочи ,че може да заплаща по 155.00лв. месечно за всяко едно от децата.

В посочения по-горе смисъл Я. И. П., чрез адв. М.П. е представил насрещна искова молба. Претендира присъждане на сторените разноски.

В писмен отговор на насрещната искова молба С. Г. Г., чрез адв. В.А. оспорва исковите претенции на Я. И. П.. Неясно е твърдението, че тя самостоятелно не може да се грижи за децата. Споделено родителство би могло да бъде предоставено от съда, само при постигнато между родителите споразумение, в противен случай, съдът следва да се произнася по местоживеенето на децата. След започване на учебната година, за голямото дете става все по-трудно да остава за продължителни периоди при баща си, доколкото не успява да се подготви за училище. Не е в интерес на децата да не знаят къде живеят, къде са им личните вещи, къде са им учебниците и помагалата и с всичко това да ходят ту при татко, ту при мама и да нямат чувството за принадлежност към дом и семейство. Освен това подрастващата Г.-Д. чувства притеснение от трите момчета-деца на съжителстващата с баща им жена, които макар и приятели, не чувства като родни братя. Неудачно е предложението на бащата за режима на лични отношения с децата през ученическите ваканции, посочени като четна и нечетна. В интерес на децата е да имат дълготраен контакт с баща си всяка година през лятото, когато тя не е в платен годишен отпуск, за да е в състояние да планира времето си през останалата част. Изказва несъгласие с предлагания размер на издръжките от 155.00л. за всяко дете.

ДСП-Варна представя изготвен от социалния работник Й.Х. социален доклад и взема участие при проведеното от ВРС изслушване на дете.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните и се установява от представеното по делото удостоверение за раждане на детето Г.-Д., че е родено на ***, а от удостоверение за раждане на детето Д., че е родено на *** и техни родители са страните по спора.

Не се спори още и за това, че родителите на децата Г.-Д. и Д. са се разделили от 01.04.2019г. и те се отглеждат от майката С. Г. Г. в собствения ѝ апартамент, находящ се в ***. Собствеността си тя доказва с НА № 159, т. 3 ,рег. № 10578, дело № 522/2010г. на нотариус Орлин Стефанов.

От служебна бележка № 147/14.11.2019г. , изд. от Седмо СУ „Найден Геров“-Варна се установява, че детето Г.-Д. е ученичка в 3г клас през учебната 2019/2020г.

Видно от служебна бележка № 09-042/19.11.2019г., изд. от ДГ № 18 „Чайка“-Варна, детето Д. Я. П. посещава група „Пчеличка“, като максималната такса за месеца е 48.00лв. Бащата Я.П. представя справка № 09-124/05.02.2020г., според която за посещенията на детето Д. е заплатил в периода от 07.12.2018г. до 03.01.2020г. сумата от 505.00лв. или по 36.07лв. средно месечно.

Според служебна бележка № 566/12.11.2019г. от ОЦ „Британика“ ООД, гр. Варна, детето Г. Я. П. е записана на целогодишен курс и посещава занятия в ОЦ Британика в периода от 17.09.2019г. до 31.05.2020г. включително, като дължимата такса в общ размер на 1249.80лв. е платима на четири вноски. За курса са заплатени учебни пособия в размер на 118.00лв. Бащата Я.П. е заплатил по сметка на ОЦ „Британика“ на 26.11.2019г. сумата от 312.94лв. Детето е посещавало ОЦ „Британика“ и през 2018г., видно от представените доказателства за направени плащания.

Г.-Д. посещава и курс по математика през учебната 2019/2020г. в УЦ „Ребус“-Варна, видно от служебна бележка № 21/12.11.2019г., на стойност 580.00лв. Представени са доказателства за платена сума от 290.00лв. Посещавала е курса и през 2018г., за което е представена подадената бланка за записване № 24/18.05.2018г. и доказателства за заплатено капаро от 50.00лв. През учебната 2020/2021г. продължава заниманията си, като е внесена таксата от 390.00лв. за първия учебен срок, видно от бланка за записване вх. № 8/08.07.2020г.

От служебна бележка № 21 С/12.11.2019г. и служебна бележка № 143 С/12.11.2019г. се установява, че С. Г. Г. е работила последователно в МДЦ Суис Дентапрайм ЕООД и МДЦ „Дентапрайм Сити“ ЕООД, като е получила за периода от м.11.2018г. до м.06.2019г. г. средно месечно БТВ в размер на 1061.92лв., а за периода от м.06.2019г. до м.10.2019г., заемайки длъжността „Организатор работа с клиенти“-1457.89лв.

Бащата на децата Я. И. П. е работил като таксиметров шофьор, за което е представил Разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници № 8688/12.02.2019г. и Разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници № 1668/26.02.2020г., издадени от Община Варна, в полза на „М-Транс 1“ ЕООД, като на 04.02.2020г. е платил данък такси от 690.00лв. и за периода от м.02.2019г. до м.12.2019г. за административни услуги сумата от 410.00лв. Сключил е на 05.04.2018г. договор за работа към „Триумф такси“ и за периода от м. 18.01.2019г. до 02.12.2019г. е получил сумата от 5715.01лв. Според служебна бележка № РД-015/07.02.2020г. , изд. от Триумф такси ООД, Я.П. е платил сумата от 2476.50лв. за 2018г. и 1785.50лв. за 2019г. по сключения между тях договор. На 11.02.2019г. е платил за извършвания таксиметров превоз по сметка на „Местни данъци“-Община Варна сумата от 632.50лв.

Я.П. е заплащал обяд на детето Г.-Д. в периода от 19.09.2019г. до 20.12.2019г. на обща стойност 180.00лв. с ДДС и от 01.06.2020г. до 27.01.2020г. на стойност 48.00лв. с ДДС.

Закупил е мобилен телефон за детето Г.-Дейнота на стойност 269.00лв., разговорите по който плаща той, за което е представил фактури, изд. от Теленор. Заплатил е разходите по организираното детско парти за рождения ден на Г.-Дейното на стойност 181.50лв. и тортата на стойност 36. На 08.02.2020г. е закупил за детето Д., вероятно за рождения му ден, играчки на стойност 23.27лв.

Пред ВРС е представен социален доклад, изготвен от социалния работник Й.Х., според който всеки от родителите на децата Г.-Д. и Д. е осигурил постоянни грижи от възрастен, необходими дрехи, принадлежности, подходящи битови условия и играчки. Основните потребности на децата са задоволени, както и нуждите им от образование, здравеопазване-посещават детско заведение и училище, имат избран личен лекар, всички имунизации са им направени. И двамата родители сочат подкрепяща семейна среда. Показват, че притежават родителски капацитет и възможности да отглеждат децата си в сигурна семейна среда. Двамата активно участват в грижите. В интерес на двете деца е да не бъдат разделяни, а да живеят съвместно.

В о.с.з. на 07.08.2020г. пред ВРС и на осн. чл. 15 от ЗЗДетето е изслушано детето Г.-Д. на 10 години. То е споделило, че е завършило трети клас в СОУ „Найден Геров“ с шестици и само една петица по музика. От година и нещо родителите й са разделени. Ходи и при двамата за различно време, както те решат и не винаги за еднакво време. Живее при майка си в ***, а баща й-в с. К.. Исква да живее при майка си, защото там са само двете със сестра й, там е израснала и познава много хора. Баба й и дядо й, родителите на майка й винаги помагат.

Пред ВРС са изслушани показанията на две групи свидетели:Е.В.К.-без родство и дела със страните, водена от ищцата и М.Б.С.-живуща на съпругески начала с ответника. Пред въззивния състав са разпитани и водената от ищцата, настояща въззиваема М.Д. П.-без родство и дела със страните и отново съжителстващата на съпругески начала с ответника-въззивник и водена от него М.Б.С.. Показанията на всички свидетели съдът цени само в частите, в които споделят личните си възприятия, а тези на св. С.-и с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК.

Предвид наведените в исковата молба твърдения и оспорванията в писмения отговор, съдът намира, че е сезиран със спор между родителите на детето Г.-Д., р. *** и детето Д., р. *** относно упражняването на родителските права, местоживеенето им, личните отношения с другия родител и издръжката на децата, на осн. чл. 127, ал. 2 от СК, както и за даване на разрешение, заместващо съгласието на бащата на децата-Я. И. П. да бъдат издадени паспорти на децата и за даване разрешение, заместващо съгласието на бащата на децата-Я. И. П., те да напускат пределите на РБългария и да пътуват зад граница в държавите-членки на ЕС и Турция, Сърбия и Северна Македония, на осн. чл. 127а, ал. 2 от СК.

В закона не са посочени обстоятелствата, които са от значение при определяне на

мерките по упражняването на родителските права. Съобразно Постановление № 1 от 12.11.1974г., при разрешаване на спора, съдът следва да прецени в тяхната съвкупност всички обстоятелства в конкретния казус, по съществените от които са: възпитателските качества на родителите; техния морален облик; грижите и отношението на родителите към детето; желанието на родителите, тяхната готовност и възможностите им да полагат грижи; привързаността на детето към родителите; пола и възрастта на детето; помощта от трети лица и социалното обкръжение.

Настоящият състав като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, изявленията на страните, изготвеният социален доклад, стигна до следните изводи:

Не се събраха данни за някой от родителите да има лош моралния облик.

Безспорно и двамата родители имат желание да се грижат за децата си.

Бащата е осигурил за тях самостоятелна стая в жилището на жената, с която съжителства на съпружески начала-М.Б.С., находящо се в с. К.. Къщата е на три етажа, като там живея и трите деца на М. С., които разполагат със самостоятелна спалня. В къщата текат ремонтни работи, но стаите на децата са в завършен вид, обзаведени с мебели и вещи, съобразени с нуждите им. На двора има пространство за игри и почивка. По думите на бащата на децата и съжителстваща с него жена отдалечеността на къщата не е проблем, защото и двамата шофират и всекидневно могат да транспортират децата до учебните им заведения с кола, а има училищен автобус, има и градски транспорт. М. С. заявява пред съда, че приема децата на настоящия си партньор Я.П. и изказва желание да го подпомага в грижите за тях. Децата често гостуват в дома им, като средно са по три дни седмично при тях. Те са в приятелски отношения с трите момчета на М. С.. Бащата на децата Г.-Д. и Д. е напуснал работата си на таксиметров шофьор, като се занимава по думите му с ремонт на автомобили, като се стреми да развие бизнес-собствен автосервиз. Съжителстващата с него жена работи по заместване в детска градина и изработва бижута, понеже е художник, които продава. Имат дневен бар, който работи от скоро и го управляват двамата с Я.. Доходите на бащата са около 700-800.00лв. месечно, по неговите думи. Децата са по-често през седмицата при тях, отколкото в събота и неделя. Според св. М. С. когато баща им е на работа, контактите им са вечер, когато цялото семейство се събира на масата и до времето за сън-21.00-21.30ч. Тя е поела домакинската работа-готвене, пране, а при нужда бащата къпе малкото момиче. Той помага на голямото дете в подготовката за училище, с провежданото онлайн обучение, води и взема Д. на училище, на школите, които посещава, на състезания. Не е пречил Я. на детето си да учи. Не й е известно на св. С., учителите да са се оплаквали, че ходи на училище неподготвена. Я.П. води Д. на градина, в свободното си време играят настолни игри. И двете деца са много привързани към баща си. С малкото дете св. С. сочи, че е в прекрасни отношения, докато Д. я приема по-трудно. Прави опити да намери подход към нея. Споделя: „Всеки път уж стигаме до положителен момент и след това нещата се

връщат в изходно положение“. Свидетелства, че майката на децата препятства контактите им с бащата. Я.П. може да разчита и на помощта на родителите си, които са здрави и все още работещи, на които децата често гостуват.

Майката отглежда децата в собственото си жилище в гр. Варна. Децата си имат детска стая, хигиената в жилището е на много добро ниво. Майката работи в МДЦ „Дентапрайм Сити“ ЕООД, като организатор работа с клиенти. Работното ѝ време е от понеделник до петък от 9.00ч. до 18.00ч. с почивни дни в събота и неделя. Получава месечен доход между 1000-1500.00лв., по нейни думи. Видно от представените служебни бележки С.Г. получава средно месечно БТВ от 1457.89лв. При нужда разчита на помощта на родителите си, по думите на св. К., ако се налага да бъдат взети децата от градина и училище, или в работни дни децата не са на училище или градина, особено в периода на пандемия и се провежда дистанционно обучение. Друг член на подкрепящата майката семейна среда е нейния брат, който живее и работи в Дания, но ѝ помага финансово, изпраща и подаръци на племениците си.

Видно, двамата родители работят и са в състояние да си осигуряват месечни доходи около средствата за страната работна заплата, след като С.Г. получава средно месечно БТВ от 1457.89лв., а Я.П. се занимава с ремонт на автомобили, а последният би могъл да реализира доходи и много над този размер, особено ако разработи собствения си автосервиз и ако работи заведението в центъра на гр. Варна-дневен бар, в управлението на което той участва.

Установява се, че и двамата родители имат желание и възможности да се грижат за децата си, имат добри възпитателските качества, и двамата могат да разчитат на близките от обкръжението за помощ в отглеждането им-майката, разчитайки на своите родители и брат си, а бащата на съжителстващата с него жена и на своите родители. Неоснователни в тази връзка са възраженията на ответника, че майката не е в състояние сама да се справя в отглеждането на момичетата. Напротив, тя сама се грижи и към момента за тях, но при нужда получава помощ. И той не би бил в състояние да ги обгрижва сам, при положение, че се стреми да развие собствения си бизнес и по думите на св. С., когато е на работа контактува с децата, които са в дома им при изпълнение на уговорения с майката режим на лични отношения само вечер, а и грижите за домакинството в къщата в с. К. са поети от свидетелката. Двамата родители се грижат за обучението на детето Г.-Д., като ѝ помагат в подготовката на уроците, с обучението ѝ онлайн и се гордеят с успехите ѝ. Майката е подбрала най-добрите школи за обучение в гр. Варна и по английски език и по математика и настоява детето Г.-Д. да ги посещава, като не се задоволява само с придобитите в училище знания. И двамата родители се стремят да организират почивката на децата и им осигурят развлечения. Майката ги води на детска площадка, на разходки, общува със свои приятелки с деца на възрастта на своите. Вземайки ги, бащата се стреми да синхронизира вземането на дъщерите си с присъствието на децата на жената с която съжителства вкъщи, за да си играят.

Налице е силна емоционална връзка между децата и майката, изградена е и съхранена такава и с бащата, според думите на св. С. и св. П. Той ги чува по няколко пъти на деня по телефона, а и те търсят баща си и имат потребност да контактуват с него. Това означава, че майката се справя с нуждите на семейството си и проявява зрялост, като не препятства контактите на децата си с баща им, противно на изложеното от св. С. в този смисъл. Св. П. е присъствала на разговор по телефона на С.Г. с голямото дете, което се обадило на майка си и казало, че не иска да отиде при баща си. Обяснило отказа си, с това, че не се чувства добре в средата на новото семейство на баща си, понеже жената с която живее баща ѝ има три момчета. И жената, с която съжителства Я.П.-св. М. С. признава, че Д. я приема по-трудно. Явно при престой на децата при бащата през седмицата по няколко дни последователно /средно по 3 дни по думите на св. С./ през учебно време е възможно да възникне проблем с наличието на необходимите учебници, пособия и материали, от значение за подготовката на ученичката за класни занимания. Ако предлаганият от бащата режим се спазва, възможно е децата да са при баща си през почивните дни в края на седмицата или поне през единия от тях, всяка седмица. Но почивните дни на майката са само в събота и неделя. Тя не би могла да контактува пълноценно с децата си, да планува по-продължителна от едnodневна почивка, развлечения, пътуване. Ето защо несъгласието на С.Г. с бащата на децата да ги вижда когато реши и се уговаря всяка следваща среща поотделно, не следва да бъде възприемано като препятстване на контактите му с тях.

Следва да бъде посочено от съда, че детето Г.-Д., което кара 11-тата година е в пубертетна възраст и за всяко момиче връзката с майката е много важна, тъй като то има нуждата от силна женска фигура в живота си като обект на подражание и подкрепа при решаване на житейски проблеми, а и от нейните съвети и опитност. Детето Д., което е на пет години, все още е в ниска възраст, когато присъствието на майката в живота му е от изключително значение за нормалното му физическо, психическо и емоционално развитие. Необходимостта на двете деца от майка им е важен фактор и когато тя желае и е в състояние да се грижи за тях, няма причини да ѝ бъде отказано да го прави, независимо от това, че и бащата желае и има същите възможности и родителски капацитет.

Следва да се вземе предвид предпочитанието на детето Г.-Д., която заявява пред съда, по реда на чл. 15 от ЗЗДетето, че желае да живее при майка си и разбира се със сестричката си. Заявява: „Там чувствам истинското вкъщи“, имайки предвид дома в гр. Варна, където живее и в момента. Разбира се, че и двете деца-Г.-Д. и Д. не следва да бъдат разделяни едно от друго, на каквото становище е и ДСП-Варна.

Не на последно място следва да бъде коментирано изявлението на Я.П. пред въззивния състав, че иска да бъде определено съвместно родителство и престой на децата при единия и другия родител за по три дни, като се редува с такъв при другия родител, а понеже с насрещната страна не са постигнали споразумение и знае, че съдът не може да предостави с решението си такова съвместно родителство, то иска предоставяне на родителските права за себе си и при постигане на това, ще дава децата на майка им често,

при желанието от него режим. Няма как да бъде толериран от съда стремежа му да заобиколи законът. Родителските права следва да бъдат предоставени на единия родител, щом родителите не живеят съвместно и децата следва да живеят поначало при родителя, който упражнява родителските права. Там следва да бъде организиран техният дом, където се намират тяхното легло, вещи, учебни пособия, Нормално в този смисъл е, режимът с другия родител да бъде възможно най-широк, но това не следва да пречи на родителя, който упражнява родителски права да е в невъзможност да го прави-да полага непосредствените ежедневни грижи за децата, да ги възпитава, да изисква определено поведение от тях и да оказва контрол. Не следва да бъде допускано от съда такова размиване на правата и задълженията на двамата родители, когато те сами не са го постигнали под формата на споразумение. Вероятно по-удобно би било за бащата, съжителстващ с жена, която има договорен с бившия си партньор режим на лични отношения за децата им, обхващащ престой от по три дни при всеки родител, вероятно и дълготраен режим през лятото през година, да разполага с такъв и по отношение на собствените си деца, но в случая водещ е интереса на децата. Децата следва да разполагат спокойно с времето си за обучение и почивка, без да са принудени да броят дните и пресмятат непрекъснато какво им предстои идните дни, в кой дом ще живеят, при кой родител ще бъдат и с какво още следва да се съобразяват. Не следва да бъде допускано обратното. Освен това децата би следвало да могат да контактуват спокойно преди всичко с баща си, като си създават собствени моменти, а не непременно това да се случва в присъствието на други лица-семеиството на баща им и дори предимно с тях, докато е зает с работата си.

Предвид така установеното, съдът намира искането на С.Г. да ѝ бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на децата Г.-Д., р. *** и Д., р. *** следва да бъде уважено. Приоритет има интересът на децата, а настоящият състав намира, че той налага те да продължат да живеят с майка си, в средата, която познават и са свикнали, наблизо е училището, което посещава детето Г.-Д. и детската градина на Д., там са и техните познати хора.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в тази си част.

Предвид предоставянето на родителските права на майката, следва да бъде определено и местоживеенето на децата Г.-Д., р. *** и Д., р. *** при нея, с настоящ адрес в ***.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено и в тази част.

На бащата следва да бъде определен режим на лични отношения с децата. Съдът намира, че определеният такъв от ВРС, отговаря на интереса на момичетата. Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в частта, в която режимът на лични отношения между Я. И. П. и децата Г.-Д., р. *** и Д., р. *** е определен както следва:

-всяка първа и трета събота и неделя на месеца от 10:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя с преспиване, като бащата следва да взема и връща децата от/при майката по нейното местоживеене;

-за Коледните празници (24-26 декември) през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-за Новогодишните празници (31 декември - 01 януари) през всяка четна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-за Великденските празници през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-един месец през лятото, който не съвпада с училищни лагери и екскурзии и майката не е в платен годишен отпуск.

Съдът приема за неудачно предложението на бащата за режима на лични отношения с децата през ученическите ваканции, посочени като четна и нечетна. В интерес на децата е да имат дълготраен контакт с баща си всяка година през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, а не както бащата иска през година. Майката от своя страна следва да има възможност да общува с дъщерите си по време на почивните си дни, за да разполага с повече време с тях, да им организира почивка, забавления, все неща за които би била по-затруднена през работната седмица.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено и в тази част.

Съдът се е произнесъл и по отношение на дължимата от бащата Я.П. издръжка за детето Г.-Д., р. *** и Д., р. *** Бащата следва да бъде осъден да дава такава.

Преценявайки потребностите на детето Г.-Д., р. *** обусловени от възрастта му-на 10 години и 9 месеца, това ,че посещава курсове по английски език в ОЦ „Британика“ и математика в УЦ „Ребус“, като би следвало да има възможност да продължи обучението си там, общественно-икономическите условия в страната, материалните възможности на двамата родители, както бяха посочени вече по-горе, липсата на данни за неработоспособност или ограничени податни възможности и задължения за издръжка на други низходящи, освен другото дете на страните Д., р. ***, но това, че в тежест на майката са грижите по задоволяването на ежедневните потребности на детето, настоящият състав определя обща месечна издръжка в размер на 600.00лв., от който размер майката следва да заплаща сумата от 250.00лв., а бащата-350.00лв. При определяне на размера съдът има предвид размера на минималната за страната работна заплата към момента от 650.00лв. и съблюдава изпълнението на изискването на чл. 142, ал. 2 от СК. Все пак водещият съда критерий при определяне размера на издръжката е задоволяване на нуждите на детето, защото задължението на родителите на ненавършилите пълнолетие деца да им дават издръжка е безусловно.

Издръжката в определения от съда размер се дължи от 01.12.2019г., както е поискано, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на основание за изменение или прекратяване.

Решението на ВРС следва да бъде потвърдено до размера на 350.00лв. и отменено за разликата над 350.00лв. до присъдените 400.00лв. и исковата претенция в тази част отхвърлена.

Преценявайки потребностите на детето Д., р. ***, обусловени от възрастта му-на 5г. и 3 месеца, общественно-икономическите условия в страната, материалните възможности на двамата родители, както бяха посочени вече по-горе, липсата на данни за неработоспособност или ограничени податни възможности и задължения за издръжка на други низходящи, освен другото дете на страните Г.-Д., р. ***, но това, че в тежест на майката са грижите по задоволяването на ежедневните потребности на детето, настоящият състав определя обща месечна издръжка в размер на 350.00лв., от който размер майката следва да заплаща сумата от 150.00лв., а бащата-200.00лв. При определяне на размера съдът има предвид размера на минималната за страната работна заплата към момента от 650.00лв. и съблюдава изпълнението на изискването на чл. 142, ал. 2 от СК, като така определеният минимум е 162.50лв., който би могъл да се приеме, че задоволява нуждите на новородено дете, каквото детето Д. не е. Все пак водещият съда критерий при определяне размера на издръжката е задоволяване на нуждите на детето, защото задължението на родителите на ненавършилите пълнолетие деца да им дават издръжка е безусловно.

Издръжката в определения от съда размер се дължи от 01.12.2019г., както е поискано, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на основание за изменение или прекратяване.

Решението на ВРС следва да бъде потвърдено в частта.

Следващата искова претенция на С. Г. Г. Претенцията намира правното си основание в разпоредбата на чл. 127а, ал. 1 от СК.

Съгласно посочената правна норма въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато родителите не постигнат съгласие, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Закона за българските лични документи, на българските граждани се издават следните документи за самоличност: 1. лична карта; 2. паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност и 3. свидетелство за управление на моторно превозно средство. Видно от разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗБЛД паспортът е документ за преминаване на държавната граница на Република България и за пребиваване извън страната.

Заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, съгласно чл. 45, ал. 1 от ЗБЛД.

Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 т. 9 от ЗБЛД гласи, че може да не се разреши напускане на страната от малолетно дете, което няма нотариално заверено съгласие да пътува в чужбина от своите родители, като при разногласие между родителите, спорът се решава от съда по реда на чл. 127а от СК, т.е. съдът може да замести липсващо съгласие на един от тях, като изхожда от интереса на детето.

ВРС се е произнесъл, като е постановил решението си, като е дал разрешение, заместващо съгласието на бащата, на децата да им бъдат издадени паспорти и да пътуват в чужбина, при посочени условия.

След като в о.с.з. на 16.03.2021г. Я. И. П., чрез адв. М.П. е заявил, че не поддържа въззивната си жалба срещу първоинстанционното решение, в частта, в която е дадено разрешение, заместващо неговото съгласие на децата да бъдат издадени паспорти, производството по въззивното дело в тази част следва да бъде прекратено, на осн. чл. 264, ал. 1 от ГПК.

В настоящото специфично производство по спорна съдебна администрация, в която съдът е обвързан от искането, което е направено в случая от майката за разрешение децата Г.-Д. и Д. да пътуват с нея или упълномощено от нея лице в държавите-членки на ЕС, както и Турция, Сърбия и Северна Македония и няма никакво основание да бъде отказано разрешението, заместващо съгласието на баща им да пътуват до тези държави и пребивават извън страната. Установява се със свидетелски показания, че братът на С.Г. живее в Дания и той ги кани да му гостуват или за негова сметка отидат на почивка, като в с.з. на 16.03.2021г. бащата принципно е заявил, че не възразява децата да гостуват на вуйчо си в Дания, както и да пътуват в чужбина за лечение, лагери, почивка с майката, но възразява срещу това с кого и колко често да пътуват, без да е уведомен конкретно. ВРС е ограничил разрешението, заместващо съгласието на бащата, децата да пътуват зад граница със срок от 6 години. Дал е разрешение да напускат страната през пролетната, лятната и зимната ваканции на децата или през период от време, в който децата не са ангажирани с учебни занятия, но за не повече от 30 дни наведнъж до посочените държави, при спазване определения по съдебен ред режим на лични отношения на децата с техния баща. Видно, даденото от съда разрешение обхваща точно искания от майката престой на децата в чужбина.

Настоящият състав има предвид приетото в т. 1 на ТР № 1/03.07.2017г. по т.д. № 1/2016г. на ВКС- ОСГК, според което съдът може да разреши по реда на чл. 127а СК пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респективно държави, чийто кръг е определяем. Въпросите, свързани в пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, са в правомощие на родителите. Разпоредбата на чл. 127а СК регламентира конкретно родителско право при условията на общо съгласие. Целта на закона е да бъде гарантирано, че интересите на детето ще бъдат

защитени в пълен обем. При липса на съгласие на родителите, съгласно чл. 127а, ал. 2 СК спорът между тях се решава от съда. Производството по чл. 127а СК е такова по спорна администрация на гражданските правоотношения, в рамките на което съдът прави преценка по целесъобразност. Интересът на детето за пътуване в чужбина се преценява конкретно за всеки отделен случай съобразно установените по делото обстоятелства. При даването на разрешение за пътуване, следва изначално да бъде изключена възможността детето да бъде отведено в място на размирици, в място, където още не са отстранени последиците от скорошни природни бедствия или в място, където макар и временно, не е препоръчително пътуване или на места, където не може да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница. Така би се избегнала възможността детето да бъде поставено в риск. Още е посочено в ТР, че законът не прави разграничение между различните хипотези на пътуване на детето в чужбина. Пътуването може да е краткосрочно напускане и връщане в страната, без детето да променя местоживеенето си извън България. Пътуването може да е и с цел промяна на местоживеенето на детето в чужбина. При пътуване на детето в чужбина на екскурзия, почивка, за посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение и пр., съдът подлага на преценка причината за искането. При липса на данни за съществуващ конкретен и реален риск за детето, съдът определя параметрите на разрешението.

В настоящият казус майката на децата Г.-Д. и Д. иска да бъде заместено съгласието на бащата, децата да пътуват в чужбина за определен период от време и в конкретно посочената от нея държави-съседните на България държави-Турция, Северна Македония и Сърбия и определяемите такива /държавите-членки на ЕС/, с цел посещение на близки, екскурзии, почивка, състезания, т.е. за краткосрочни пътувания. Определено майката не е поискала издаването на документи и разрешение за пътуване, което да води до промяна в местоживеенето на децата. Няма причини да бъде отказано пътуване на децата в държавите-членки на ЕС, за които не са налице нито едно от изброените по-горе рискови обстоятелства и то за относително кратък период от време, което не би се отразило съществено на изпълнението на определения на детето с бащата режим на лични отношения и за срок от 6 години.

Разрешение, заместващо съгласието на бащата за пътуване на децата до Турция, Сърбия и Северна Македония следва да бъде прието, че също не представлява опасност за тях. Към момента няма неподходяща политическа обстановка, размирици или временно да не е препоръчително да се пътува до там. Разбира се, че следва да се спазват ограниченията за пътуване, наложени в следствие разпространението на КОВИД-19, но с това ограничение следва да се съобразява родителя при предприемане на пътуване до всички държави. Майката на децата е грижовен родител, тя е ангажирана с отглеждането на децата си от рождението им, не се твърди и не се установява склонност към рисково поведение или неспазване на установени правила. Не може да се очаква, че с действията си би навредила на живота и здравето на дъщерите си. Без конкретни твърдения и доказателства, съдът не

следва да налага ограничения за придвижването на децата. Заявено е от бащата желание да дава съгласие за всяко конкретно предстоящо напускане на пределите на България и пътуване в чужбина, но при наличието на неоснователни оплаквания, че майката иска да води децата в държави в които политическата и военна обстановка е рискова, говори, че е съмнително искането на майката да доведе до положителен за децата резултат, което не е в техен интерес. Ако бащата неоснователно откаже съдействието си за пътуване на децата в такъв случай, то постановяване на съдебно решение, с което бъде коригиран неоснователния му отказ би било свързано с изтичане на значителен период от време, а плануваното пътуване-провалено. Липсата на дадено от бащата съгласие децата Г.-Д. и Д. да пътуват в чужбина, без ангажирани конкретни доказателства за основателни причини за ограничаване на правото им на свободно придвижване, следва да се приеме като неоправдано и във вреда на интереса им.

Даденото от ВРС разрешение, заместващо съгласието на бащата Я.П. децата да пътуват в чужбина, както беше посочено по-горе е за срок от 6 години, считано от влизане в сила на съдебното решение. Прекомерно обаче е това разрешение за пътувания зад граница по три пъти през годината и до 30 дни наведнъж. Следва да бъдат ограничени пътуванията на децата до 30 дни през лятото и не повече от още два пъти през годината по време на зимната и пролетната ученическа ваканция в продължение на не повече от по 10 дни, когато децата не са ангажирани с учебни занятия и при спазване на определения на бащата с децата режим на лични отношения, придружавани от своята майка или от трето посочено от нея лице. Разбира се, че това трето лице, посочено от майката и внимателно подбрано от нея следва да е от кръга на близките и роднините на децата, учител, треньор и др. такива. Определянето на продължителност и срок на пътуванията на децата е съобразено със задължителната практика на ВКС, за съблюдаване интереса на децата, доколкото дадено разрешение от съда за неограничено като период от време, а и място на пътуване в чужбина, е израз на недостатъчно защитен такъв.

Първоинстанционното решение, в частта на иска по чл. 127а от СК, като е дал съгласие, заместващо това на бащата, децата да пътуват в чужбина следва да бъде отменено и постановено друго, с което децата могат да пътуват в страните от Европейския съюз, както и Турция, Сърбия и Северна Македония за срок от 6 години, считано от влизане на решението в сила, но за периода до 30 дни през лятото и не повече от още два пъти през годината по време на зимната и пролетната ученическа ваканция в продължение на не повече от по 10 дни, когато децата не са ангажирани с учебни занятия и при спазване на определения на бащата с децата режим на лични отношения, придружавани от своята майка или от трето посочено от нея лице.

Поради несъвпадане на крайните изводи на ВОС с тези в обжалваната част от решението на ВРС, последното следва да бъде отменено и постановено друго в горния смисъл.

Решението следва да бъде потвърдено и в частта за разноските до размера на сумата от **792.00лв.** и отменено за горницата над **792.00лв. до определената сума от 864.00лв.,** на осн. чл. 78, ал. 6 от ТДТСС по ГПК. Само доколкото се спори, следва да бъде посочено, че таксата, дължима от ответника би била съвсем правилно определена от ВРС в случай, че издръжката в полза на голямото дете беше 400.00лв.

Постъпила е и частна жалба срещу определението с което е допълнено първоинстанционното решение в частта за разноските. Настоящият състав споделя становището, че по проведените производства по определяне на родителските права, определяне на местоживеенето на децата ,определяне на режим на лични отношения с другия родител и даване на разрешение, заместващо съгласието на бащата за издаване на паспорти на децата и за пътуване в чужбина, имащи характера на спорна съдебна администрация, разноските следва да останат в тежест на страните, така, както са направени. Не така стои въпросът за присъдените издръжки. Цената на исковете за издръжка за двете деца е в размер на 21600.00лв. Минималният размер на адвокатското възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. е 1178.00лв. При уважена част от исковете в размер на 19800.00лв. , то адвокатското възнаграждение би следвало да е в размер на 1079.83. След като с обжалваното определение Я.П. е осъден да заплати на адв. В.А. адвокатско възнаграждение в размер на 300.00лв. общо, то той следва допълнително да бъде осъден да й заплати **още 779.83лв.** за първата инстанция. Неоснователно е оплакването ,че е следвало ВРС да измени решението си в частта за разноските, а не да го допълни. Когато не се е произнесъл в частта за разноските, съдът следва да допълни акта си, на осн. чл. 248 от ГПК.

Предвид изхода на спора Г. следва да заплати на П. сумата от **108.62лв.,** представляваща част от заплатеното адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция, цялото от 600.00лв.според представените договори за правна защита и съдействие и списък за разноските по чл. 80 от ГПК и 30.00лв. заплатена държавна такса, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК. П. обаче, следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВОС държавна такса за въззивната инстанция по исковете за издръжка, според обжалваемия интерес от 10440.00лв., в размер на още **208.80лв.,** за която сума е останал задължен, на осн. чл. 77 от ГПК. Заплатената такса от 30.00лв. за въззивното производство се отнася за обжалването на първоинстанционното решение в останалата част. П. следва да бъде осъден да заплати на адв. В.А. сумата от **697.82лв.,** представляваща адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция, на осн. чл. 38 от ЗА.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260238/04.09.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, **в частта,** с която на основание чл.127, ал.2 от СК **упражняването на**

родителските права по отношение на малолетните деца Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** е предоставено на тяхната майка С. Г. Г., на основание чл.127, ал.2 от СК **местоживеенето** на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** е определено при тяхната майка С. Г. Г., като към момента това е на адрес в ***, на основание чл.127, ал.2 от СК **е определен режим на лични отношения** на бащата Я. И. П. ЕГН ***** от гр. Варна от *** с децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН *****, както следва:

-всяка първа и трета събота и неделя на месеца от 10:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя с преспиване, като бащата следва(да взема и връща децата от/при майката по нейното местоживееене;

-за Коледните празници (24-26 декември) през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Новогодишните празници (31 декември - 01 януари) през всяка четна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-Великденските празници през всяка нечетна година от 10:00 часа на първия ден до 17:00 часа на последния ден;

-един месец през лятото, когато не съвпада с училищни лагери и екскурзии и майката не е в платен годишен отпуск, както и извън определения режим за контакт по взаимно споразумение между родителите, на осн. чл. 127 от СК; бащата Я. И. П. ЕГН ***** от *** **е осъден да заплаща** в полза на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** **месечна издръжка** в размер на **350.00лв.** за детето Г. Я. П. ЕГН ***** **и месечна издръжка** в размер на **200.00лв.** за детето Д. Я. П. ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител С. Г. Г. ЕГН *****, с падежи 1-во число на месеца, за който се дължат издръжките, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, считано от 01.12.2019г. до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, **в частта**, в която Я. И. П. ЕГН ***** от *** е осъден да заплати сумата от **792.00лв.**, на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

ОТМЕНЯ решение № 260238/04.09.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, **в частта**, в която Я. И. П. ЕГН ***** от *** **е осъден да заплаща** в полза на детето Г. Я. П. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител С. Г. Г. ЕГН *****, **месечна издръжка за разликата над 350.00лв. до присъдените 400.00лв.**, считано от 01.12.2019г., с падежи 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска в размер на разликата, до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, **в частта**, с която на основание чл.127а, ал. 2 от СК **е дадено разрешение** заместващо съгласието на бащата Я. И. П. ЕГН *****, за пътуване на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН *****, извън пределите на Република България до всички държави от Европейския съюз, в това число Дания, Румъния, Германия, Франция, Австрия, както и до Република Турция, Македония и Сърбия, през пролетната, лятната и зимни ваканции на децата или през период от време, в който същите не са ангажирани с учебни занятия, но за не повече от 30 дни

наведнъж до посочените държави, придружавани от своята майка и/или трето пълнолетно лице (в случай, че майката даде съгласие за това), за срок от шест години от влизане в сила на решението, при спазване определения по съдебен ред режим на лични отношения на децата с техния баща и **в частта**, в която, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК Я. И. П. ЕГН ***** със съдебен адрес *** е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Варненски районен съд разликата над сумата от **792.00лв. до 864,00лв.** и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска за **осъждане** на Я. И. П. ЕГН ***** от *** да **заплаща** в полза на детето Г. Я. П. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител С. Г. Г. ЕГН *****, **месечна издръжка за разликата над 350.00лв. до претендираните 400.00лв.,** считано от 01.12.2019г., с падежи 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска в размер на разликата, до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ заместващо **съгласието** на бащата Я. И. П. ЕГН *****, децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН ***** да **пътуват извън пределите на Република България** до всички държави от Европейския съюз, както и до Република Турция, Северна Македония и Сърбия до 30 дни през лятото и не повече от още два пъти през годината по време на зимната и пролетната ученическа ваканция в продължение на не повече от по 10 дни, когато децата не са ангажирани с учебни занятия и при спазване на определения на бащата с децата режим на лични отношения, придружавани от своята майка С. Г. Г. ЕГН ***** или от трето посочено от нея лице, **за срок от 6 години**, считано от влизане в сила на настоящото решение, на осн. чл. 127а, ал. 2 от СК.

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д. № 352/2021г. на ВОС-ГО **в частта** относно въззивната жалбата на Я. И. П. ЕГН ***** против решение № 260238/04.09.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС с което, на основание чл. 127а, ал. 2 от СК **е дадено разрешение** заместващо съгласието на бащата Я. И. П. ЕГН за издаване на задграничен паспорт на децата Г. Я. П. ЕГН ***** и Д. Я. П. ЕГН *****, на осн. чл. 264, ал. 1 от ГПК.

ДОПЪЛВА, на осн. чл. 248 от ГПК, решение № 260238/04.09.2020г. по гр.д. № 19427/2019г. на 33-ти състав на ВРС, **в частта** за разностите, като **ОСЪЖДА** Я. И. П. ЕГН ***** от *** да заплати на адв. В.Д. А. БУЛСТАТ ***** с адрес ***, допълнително адвокатско възнаграждение за първата инстанция в размер на **още 779.83лв.,** на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

ОСЪЖДА Я. И. П. ЕГН ***** от *** да заплати по сметка на ВОС държавна такса за въззивното производство в размер на **още 208.80лв.,** на осн. чл. 77 от ГПК.

ОСЪЖДА Я. И. П. ЕГН ***** от *** да заплати на адв. В.Д. А. БУЛСТАТ ***** с адрес ***, адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на

697.82лв., на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

ОСЪЖДА С. Г. Г. ЕГН ***** от *** да заплати на Я. И. П. ЕГН ***** от *** разноси за въззивната инстанция в размер на **108.62лв.**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от датата на връчване на препис на страните, при условията на чл. 280 от ГПК, с изключение на произнасянето по иска с правно осн. чл. 127а, ал. 2 от СК относно даденото разрешение децата да пътуват в чужбина, а в прекратителната си част, имащо характера на определение подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАпС в едноседмичен срок от съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____